

Artemisia pontica

bylica pontyjska

Synonim łaciński: *Artemisia pallida*

Aromatyczna bylina o wyprostowanych, rozgałęzionych, gęsto ulistnionych pędach. Cała roślina pokryta szarobiałym kutnerem. W zależności od warunków glebowych dorasta od 30 do 100 cm wysokości. Srebrzystoszare liście o interesującym kształcie, 2-3-krotnie pierzastosieczne, z odcinkami równowąskimi, całobrzegimi, do 0,1 cm szerokości, charakterystycznie pachnące dzięki zawartości olejków lotnych. Pędy liczne, czerwonobrzazowe, w dolnej części ogałaczające się. Kwiatostany zebrane w gęstą, wąską, szczytową wiechę. Koszyczki kwiatowe kuliste, zwieszane, bez efektu dekoracyjnego, z kwiatami tylko rurkowatymi koloru żółtego. Listki okrywy koszyczka szarofilcowate. Kwitnie w lipcu i sierpniu. Bylina o niskich wymaganiach glebowych, łatwa w uprawie. Polecana na stanowiska słoneczne, miejsca suche, na gleby średnio żyzne, ale przepuszczalne. Pędy kwiatostanowe tego gatunku nie są specjalnie ozdobne, ale nadają się na suche, aromatyczne bukiety. Wartościowa bylina do tworzenia kompozycji w ogrodach o charakterze naturalistycznym.

autorzy opisu tekstowego: Małgorzata Kunka; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Europa południowo-wschodnia, zachodnia Azja, w Polsce rzadko spotykana na Wyżynie Małopolskiej. Roślina muraw kserotermicznych.
pochodzenie	pierwsza publikacja: Karol Linneusz 1753 Species Plantarum
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	żółte
pora kwitnienia	lipiec sierpień
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche
ph podłoża	roślina tolerancyjna

rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł
	ogrody przydomowe
	zieleń publiczna
zastosowanie	kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
	rabaty
	suche bukiety
strefa	6

autorzy opisu tabelarycznego: Małgorzata Kunka; , Związek Szkółkarzy Polskich;

